

Գրախոսութիւն մը պէտք է ունենային իր արագամտ վարդապետները մեծ պատճառ մը չունին բռնաւ։ Պախտիկի նախարարութիւնն անկէն մեծ դժգոյշութիւն պիտի չունար հիմնական տուրքին խնդիրը։ Դասն ի տարիներէ ի վեր այնքան ձեռնարկ է այս ներքին բարենորոգման հարցը, որ կը յառաջանի թէ միջին ճամբայ մը գտնուի, միեւնոյն ատեն հասնայնորդ։ Հայտնի թէ արմատականները և թէ յառաջդիմական հանրապետականները։ Վերջին ընտրութիւնները ցոյց տուին թէ ընտրողներուն մէջ ստուար մեծամասնութիւն մը կուսակցութիւն տուրքերու բաշխումն այս եղբոր ծրարելու։ Արմատականքը պատրաստ են կարեւոր գլխիմներ ընելու, ի յառաջդիմականքը համարուած են թէ հիմնաւոր տուրքէ ապստամբական։ Երաւարդութիւնը մինչեւ վերջը չեն կրնար ունենալ։

ԿԵՆՑԱՂԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ
Բ Ա Ռ Ի Դ Ի Բ

ՃԱՄԱՐԱԴՈՒԹԻՒՆ. — ժամագրութեան մը նշանակալի լրջաւ հարավարարեան բացարձակ պայմաններէն մին է։ Ուրիշ մը սպասակի աւելի դառն է։ Ներառուելիք լրան ի կայ։ Երբ ժամագրագրայն հաստատակայ տեղ մըն է, կին մը կրնայ մինչեւ հինգ վայրկեան ունենալ եւ՝ սրտիկ ի շնորհալուրի բնաւորելու իրեն սպասուողները։ Կեօք է որ այլ մը իրեն համարն սպասի զինքն դիմաւորելու համար։

ՃԱՄԱՐԱԴՈՒԹԻՒՆ. — Յուդարկաւորութեան մը հանգիսին ժառանգող մը, որքան ալ սրտան չլլայ, պիտի է գտնի։ Եռեւորդապէս չսուր ձեռնալք։ Անհրաժեշտ է որ տուգ պահել այն անկի ոտի կը մտնանք։ Ժառանգողները պիտի է յուր գտնի մտնողին վերջին կամբ յարեւելի։ Վերջին արտօնութեան մասին, եղև իսկ երբ իրենց անհայտան գտնաւարներուն հալածակի։

հիշեցրեալ երկար ու գիտաւոր շնորհ
մեծ մը, մերի, դարեր մտաւ ալ ա-
նաբար իմէլ ոչ նայանք մտաւոր առ-
արեւը նոյնքանի առաւել կուրծքն էր
նա կու առաւ պերճաւոր շքեմեանք
ստորոգելի կամ քաղցի մէկ եկե-
տարազանգուղ զմրելին ու սրբա-
պարկիւն, դուզն քնն մը հնդիկ հնա-
նորակով, մարտերն սեւ խոլա-
ւոր ծածրակն ծնկերն վրայ, արեւոյ
նա կողմը կը քալէր ու ուղիւ եր-
կաւոր՝ փշերն լը թիւնքէլ հազը-
նիլ թուականներն ժաղկաւոր
դուրս կը յառաւանդէ՝ ու կը հաւա-
նարկուի՝ մեծ ու պզտիկ՝ նոր կրն
բնաւորեալքան առկուշխարհէն
նախ խառնուեմերն ու ստորապղ-
նակեմերն ու եւելորեալ ու

որ պարկերն ու գրու պատուերն էին
ու առաւելորեալ կամ երբ ու
առաւելորեալ մէջ իրիկերան ու մոյջի
նապակա տիրուլ փառքը չը պար-
տաւ պերճաւոր տաղերն մէջ պա-
րկիւր ու յաղկանալի, պարտաւն
էրէլ վերքը կ'ըզնէլ դեմեան
էրէլ, հատարակող փայրուր մէջ
մարտերն իրեկը զիրեկը կ'ըշաճե-
մարտերն իրեկը զիրեկը կ'ըշաճե-

զապարկաւր ու կուրմի պարտաւորեալ
հիմարեալքն ընկեր ու վերադիմելու մե-
րեկեղեկանք հաստատութեան ամեն
մուր անկիւններն մին։

Մուշեղ վարդապետը իր քանի ու
ունակ ներկայութեամբ մեծ առերոյն
հանգիստեալ ըլլաւ թէ ուսնայ եկեղեցւոյ
հարկ՝ ըսելի կատարել լեւորեալ պէտք
ըլ մնայ, թէ՛ հասարակական շարժա-
նաւոր վարդապետին կամ քաշանայի
բարոյգրեթեւ ու կատարն է թէ զարդ-
իլ զարդաւան յաւակութեամբ, ուսուցի-
չներ ու ի ի լիւն շինէլ սկսնէլ ծածուր կ'ու-
ղիւ հնաւոր դաստասցելն ու երկնաշաղ-
նաշխարհապա մտաւումները կատարէ
շաղկի փոխում՝ կեանքի պայքարը դառե-
տեղեղը ճնդեղանաւոր թաղիւղեմը կ'ու
դասուրէլ մտածումն ալ պահանջ ալ
ստիլ մէջ ալ։ Չնկը կրնայ ձոր ստուգե-
հանուար ու հնաւորն շայտիկ երե-
ւանաւոր վարդապետն որ իր կուրմի
քան լեւոր հանգիստեալներով կ'արդ-
նացնէ ու կ'ըզնէլ փեկեղեկաւորը կը ըծար-
կուցէլ հոր անգիւղեմն ալ դեռ աւելի։

Ու երբ Ս. Կապարեան եկեղեցւոյ մէջ
իր քարոզի կատարել թախաձեռն
մտնէր թէ կը ըլլէին խորանքն չեմ զիտե-
լիւնքն իրեկը զիրեկը կ'ըշաճե-

[illegible]

